

‘They’; but not in their changed state

הן¹ ולא שינוייהם –

OVERVIEW

maintain that if a זונה was given חטים for her אהנן and she ground it into flour, that flour can be brought as a מנחה. They derive it from the פסוק שניהם that only the original אהנן is אסור but not if it is in a changed state. The גמרא equates this ruling of ב"ה to the ruling of קונה². It would therefore seem that; a) that שינוי קונה is derived from the פסוק of שניהם, and b) that all would agree with ב"ה that שינוי קונה. Our תוספות raises some issues with both of these assumptions.

-----
asks (on assumption ‘a’):

תימה דבסמוך³ נפקא ליה לרבה דשינוי קונה מקרא אחרינא -

It is astounding! For shortly רבה derives the rule that ‘change’ acquires the stolen item for the thief, from another verse; not from שינוייהם ולא שניהם, but rather he derives it -

דכתיב⁴ אשר גזל כעין שגזל יחזיר -

For it is written ‘that which he stole’ indicating that he should return the item which is similar to the item he stole, but he is not required to return the item if it changed and is not similar to the item he stole. Why does not רבה derive this rule from 'שניהם' as ב"ה do?!⁵

asks a different question (on assumption ‘b’):

ועוד קשה דרב חסדא קאמר⁶ דשינוי אין קונה דדריש אשר גזל מכל מקום -

And there is an additional difficulty, for ר"ה maintains that שינוי is not קונה, for he derives that the words אשר גזל indicate that he must return the item in any event; whether or not there was a שינוי in the item; similarly -

ובהגוזל קמא (צד,ב) קאמר רבי יוחנן דבר תורה⁷ גזילה המשתנית חוזרת בעיניה -

And in where פרק הגוזל קמא ר' יוחנן states that according to תורה law a stolen object that changed in the possession of גזולן is to be returned as is, notwithstanding that it changed, it still belongs to the owner and not to the גזולן, for שינוי אינו קונה, and he derives it -

---

¹ Others amend this to read הם.

² שינוי קונה means that the thief acquires the object he stole through the change, and is not required to return the object to the owner (since the thief now owns it), but must rather pay for the value of the item he stole.

³ סו,א.

⁴ והשיב את הגזילה אשר גזל פסוק. ויקרא ה,כג.

⁵ See ‘Thinking it over # 1.

⁶ סז,א.

⁷ בעיניה גזילה המשתנית, מפני תקנת השבים, however agrees that ר"ה.

מדכתיב והשיב את הגזילה מכל מקום וכי פליגי אבית הלל -

Since it is written and he shall return the theft in any event; does this mean that ר"ה and ר"י **argue with ב"ה** who maintain here that שינוי is קונה?!

תוספות answers:

ונראה לרבינו יצחק דלקמן מיירי בשינוי החוזר לברייתו⁸ -

And it seems to the ר"י that later in the ruling of ר"ה we are discussing a change that can be reverted to its original status -

וְאֶהְיֶה מִיֵּיתִי בְּרִישׁ הַגּוֹזֵל קִמָּא מִלְתִּיהָ דְּרַבִּי יוֹחָנָן⁹ -

And indeed on such a case (only) of a שינוי החזור **in the beginning**
of שינוי אינו **ר"ה ור"י** **who maintain that** **פרק הגזול קמא** **ר"י** **meaning that** **שינוי שאינו חוזר** **they agree with** **ב"ה** **that** **שינוי**
קונה **it is only by a** **שינוי החזור לברייתו** **however by a** **שינוי חוזר** **they agree with** **ב"ה** **that** **שינוי**
קונה **This answers the second question.** **חטאים ועשאן** **will both maintain that only by** **ר"ה ור"י** **יוחנן** **חטאים ועשאן**
שולת **(which is a** **שינוי חוזר לברייתו** **do the** **ב"ה** **maintain that** **שינוי קונה** **but not by a** **שינוי החוזר**
לברייתו.

תוספות now answers the first question:

ורבה דבסמוך סבר דאפילו שינוי החוזר לברייתו נמי קני -

However רבה, who is mentioned shortly, maintains that even a שינוי החזור is also קונה for the thief -

וצריכי תרי קראי¹⁰ דאי לאו אלא חד קרא הוה מוקמינן ליה בשינוי שאין חוזר -

And that is why two פסוקים are necessary to teach us that שינוי קונה, **for if there were only one פסוק** that teaches us שינוי קונה **we would have established that פסוק by a שינוי שאינו חוזר**; however by a שינוי החוזר we would maintain that it is not קונה (as ר"ח maintain), therefore רבה cites an additional פסוק to teach us that שינוי is always קונה even if it is a שינוי החוזר לבריתו.

תוספות anticipates a difficulty:

והא דמייתי רבה ¹¹ סיוע לדבריו ממתניתין דהגוזל עצים ¹² (לקמן ד' צג, ב) -

And why is it that רבה brings proof to his ruling (that שינוי is קונה) from the

⁸ The change can be undone, and the item can be restored to its original status.

⁹ The *גימור* there in *קמא הגזל* states clearly that the ruling of *ר' יוחנן* that a *גזילה שנשתנית* is only by a *שינוי החזר בעיניה* is only by a *שינוי החזר לברייטן*.

¹⁰ The two פסוקים are גם שניהם (that ב"ה cites) and the פסוק אשר גזל (which רבה cites).

¹¹ הגדול in משנה רב supports his contention that שינוי קונה (even by שינוי לחזור לברייתו [according to תוספות]) from a משנה in עציץ [and a משנה in חולין (which will be shortly discussed)].

¹² The *משנה* states *הגזול עצים ועשאו כלים צמר ועשאו משלם כשעת הגזילה* (The thief who stole wood and made utensils out of it is only required to pay for the item he stole but he is not required to return the changed item); however the cases it mentions seem to be cases of a *חוזר* *שינוי שאינו חוזר*. The utensils cannot be reverted to the original unfinished wood and the garments cannot be converted to raw wool.

¹³ שינוי שאינו חוזר? הגזל עצים in משנה is discussing a חוזר? **הגזל עצים in משנה**

replies: תוספות

משום דמיירי בשינוי חוזר לברייתו -

Because on the contrary that משנה is discussing a שינוי החוזר לברייתו -

כדמוקי ליה התם בריש פרקין (שם) בעצים משופים וצמר טווי¹⁴ -

As the גמרא there in the beginning of that פרק establishes the משנה in cases where the thief stole finished wood and spun wool, where it is a שינוי החוזר לברייתו and nevertheless the משנה maintains that he is not required to return the stolen object, he is only required to pay for the value of the object he stole. This proves that even a שינוי החוזר is קונה.¹⁵

anticipates a similar difficulty: תוספות

והיא¹⁶ דלא הספיק ליתן לו עד שצבעו¹⁷ -

And that משנה which states; that if he did not manage to give the כהן the ראשית ישראל until after he dyed it, the rule is that is not required to give it to the כהן since the הגז acquired it through the שינוי of צביעה. The משנה is cited by רבה as proof that שינוי is קונה. Seemingly this is surely a case of a שינוי שאינו חוזר! Why does רבה cite it as a proof that even a שינוי החוזר is קונה?!

replies: תוספות

נראה לרבה דאיירי נמי בשינוי החוזר שיכול להעבירו על ידי צפון¹⁸ -

It would seem that משנה is also discussing a שינוי of dyeing that is חוזר, for it is possible to remove the dye through applying צפון which removes dye.

כדאמר בריש הגזל (שם) -

As the גמרא states in the beginning of הגזל that dye can be removed through צפון.

continues to ask: תוספות

ואף על פי דלרבי יוחנן מיירי בשינוי שאינו חוזר -

¹³ If רבה just wanted to prove that a שינוי שאינו חוזר is קונה he would not have brought an additional פסוק and he could have cited the ruling of ב"ה as his support.

¹⁴ If he stole finished wood and made (for instance) a closet from the wood he can dismantle the closet and return the original wood as it was. The same is true if he stole spun wool, he can undo the garment and return the spun wool as it was originally when he stole it. It is only if he stole unfinished (rough) wood and he sanded it down and smoothed it that it will be a שינוי שאינו חוזר (and the same with unspun (raw) wool).

¹⁵ However ר"ח ור"י maintain that it need not be returned on account of תקנת השבים. See footnote # 7.

¹⁶ This is referring to the second משנה which רבה cites as proof that שינוי קונה.

¹⁷ A person is required to give (a certain amount of) his first shearing (הגז) (ראשית הגז) of his lambs to the כהן. If he dyed them before giving them to the כהן, he is exempt from giving them afterwards.

¹⁸ צפון is a certain type of soap that can remove the dye from garments.

And even though that according to ר"י the משנה concerning הגז is ראשית הגז discussing a case of שינוי שאינו חוזר -

ומוקי לה בקלא אילן¹⁹ דלא עבר לה -

And ר"י establishes the משנה of ראשית הגז in a case where he dyed the wool with קלא אילן, which is a dye that cannot be removed (by צפון). How can רבה use this משנה as a proof that שינוי is קונה even by a שינוי החוזר, since perhaps this משנה is discussing (according to ר"י) שינוי שאינו חוזר a?

responds: תוספות

לרבה נראה לו דוחק להעמידה בקלא אילן (דלא עבר) ולהכי מיייתי מיניה סייעתא:

It appeared to רבה that it is a 'forced' interpretation to establish the משנה only in a case of קלא אילן (which cannot be removed), but rather the משנה is discussing all types of dyes, even those that can be removed, and therefore רבה brought a proof from that משנה to his ruling that שינוי קונה even by a שינוי לברייתו.

SUMMARY

All agree (including יוחנן ור' חסדא ור' יוחנן) that שינוי שאינו חוזר לברייתא (רב חסדא ור' יוחנן) However רבה adds that even a שינוי חוזר is also קונה because there are two פסוקים (ב"ה of שניהם) and אשר גזל (which רבה adds). Both משניות which רבה cites as proof are discussing a שינוי החוזר.

THINKING IT OVER

1. Does²⁰ קונה שינוי that פסוקים have two necessary why is it תוספות asked. Does²¹ ב"ה of פסוק is sufficient or that the פסוק of רבא (אשר גזל) is sufficient mean that the תוספות [or that either one is sufficient]?²¹

2. According to רבה who maintains that even a שינוי החוזר is קונה, why did ב"ה give their ruling by חטים ועשאן סולת (which is a שינוי שאינו חוזר), they should have given their ruling even by a שינוי החוזר?!²²

¹⁹ תכלת is a dye which is similar in appearance to קלא אילן.

²⁰ See footnote # 5.

²¹ See פנ"י.

²² See נח"מ.